

Mänskliga rättigheter

Man brukar tala om två kategorier av mänskliga rättigheter. För det första, *medborgerliga rättigheter*: Yttrande-, press-, och organisationsfrihet, lihet inför lagen, osv. För det andra, *ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter*: Rätten till mat, arbete, utbildning, husrum, hälsa, kulturella aktiviteter, osv.

Kubanerna ser de båda som lika livsviktiga och dessutom beroende av varandra. Folk som lever i länder där de inte tillåts att engagera sig politiskt får sällan sina grundläggande ekonomiska behov tillgodosedda, och människor som svälter bryr sig sällan om de har rätt att starta en tidning eller TV-station.

Press- och yttrandefrihet

Alla som varit på Kuba vet att kubaner är väldigt frispråkiga. De är inte rädda för att klaga på sådant som är dåligt, och de är måna om att lösa sina problem. Kuba är inget paradys, och problem finns det gott om, som i alla länder. Till exempel för turismen med sig mycket problem, som korruption, prostitution, orättvisor och ojämlikhet. Turismen är dock än så länge helt nödvändig för Kubas överlevnad, eftersom den är så viktig för ekonomin, och problemen gör man sitt bästa för att minimera. Och det går inte att förbättra samhället om man inte får kritisera.

Människor med mer pengar ska inte ha större makt över opinionsbildning, tycker man, och därför får endast föreningar driva tidningar, inte privatpersoner. Två av de största tidningarna är kommunistpartiets *Granma* och facket *Trabajadores*. Där ges stort utrymme till kritisk debatt. Katolska kyrkans *Palabra Nueva* är exempel på en i överlag samhällskritisk tidskrift. Många små "dissidentgrupper" har också tidningar (som ofta trycks av USA), men de väcker mycket litet intresse bland vanliga kubaner.

Kuba - förkämpe för mänskliga rättigheter!

Fler och fler länder i Latinamerika väljer vänsterregeringar och går med i samarbetet ALBA, och riktiga satsningar på demokrati och mänskliga rättigheter har gett stora resultat. Miljoner människor har lyfts ur fattigdom, lärt sig att läsa, och börjat engagera sig för sin framtid. Kuba står med sitt föredöme och sin stora solidaritet i centrum för det nya Latinamerika, och det är inte konstigt att de rika i USA känner sin makt hotad, inte konstigt att de förbjuder sina invånare att resa till Kuba, och sprider alla sorters lögn om landet. Nu när Latinamerika börjar resa sig visar Kuba mer än någonsin att en annan värld är möjlig!

Läs mer på svensk-kubanska.se

Färska nyheter, föreningsaktiviteter, kampanjer, resor, böcker, länkar, artikelarkiv och mycket mer!

Varför är Kuba så viktigt?

"Den kubanska revolutionen har från sina första dagar varit en inspirationskälla för alla frihetsälskande folk"

- Nelson Mandela

• Velfärd och mänskliga rättigheter i ett fattigt land

Länder med mycket pengar har ofta hög välfärd, och i fattiga länder lever ofta många i misär. Kuba är det lysande undantaget till denna regel. Landet har en låg BNP men en stark välfärd. Det beror på att kubanerna har kontroll över de rikedomar som de själva producerar. Landet sugor inte ut av utländska storföretag, som i många andra fattiga länder, utan pengarna går till att förbättra levnadsstandarden för folket. I en kapitalistisk ekonomi är arbetslöshet en nödvändighet, men i en demokratisk ekonomi är det ett slöseri. På Kuba är det en rättighet att ha ett jobb, precis som att kunna utbilda sig, äga sitt eget hem, få mat i magen, och tillgång till kultur och sjukvård. Eftersom Kuba trotsar det världs rådande systemet är det inte konstigt att USA ser det lilla landet som ett hot mot sin makt, och gör allt för att kväva det. Att Kubas ekonomi överlever och blir starkare trots USA:s grymma och olagliga blockad är enastående.

• Det enda hållbara välfärdssamhället på jorden

I Världsnaturfondens (WWF) *Living Planet Report* ges en sammanställning av jordens hälsa, och hur mycket resurser olika länder förbrukar ("ekologiskt fotavtryck"). 2006 års rapport jämförde också med "mänskligt utvecklingsindex", som FN använder för att mäta länders välfärd. Man noterade då att Kuba var det enda land i världen med både ett hållbart ekologiskt fotavtryck och en hög grad av välfärd.

• Världsmästare på solidaritet

Ända sedan början av revolutionen har Kuba osjälviskt ställt upp för andra fattiga länder. Man har skickat vårdpersonal och lärare till världens alla hörn, utbildat tusentals fattiga till läkare, och även hjälpt till att försvara andra länder militärt, som när Angola bad om hjälp med att försvara sig från det rasistiska Sydafrika på 70- och 80-talet. Med hjälp av 350 000 kubanska frivilliga kunde invasionen besegras. Nelson Mandela har kallat det en vändpunkt i Afrikas historia, och början på apartheids fall. På senare tid har man med stor framgång slagits mot sjukdomar och analfabetism. Kampanjen "Uppdrag Mirakel", har med kostnadsfria ögonoperationer givit mer en miljon fattiga människor synen tillbaka. Projektet "Yo sí puedo" har lärt nästan 4 miljoner vuxna människor att läsa, bland annat har Venezuela, Nicaragua och Bolivia befriats från analfabetismen.

Hur fungerar valsystemet på Kuba?

Liksom Sverige har Kuba val till kommun, landsting och riksdag, men de har personval istället för partival. Vem som helst över 16 år (18 för riksdagen) kan bli nominerad och vald av de som bor i hennes valkrets (100-1000 personer). Många som väljs är medlemmar i Kubas Kommunistiska Parti (PCC), men långt ifrån alla. Valkampanjer finns inte, så man blir bara vald på sina meriter och det förtroende man har i sin valkrets. Detta gör att pengar inte kan ge någon fördel i valen.

Vart femte år har man val till landsting och riksdag. Alla som väljs måste få stöd av mer än 50% av invånarna i sina valområden. Alla i riksdagen (och därmed alla i regeringen) måste alltså väljas om vart femte år för att få sitta kvar, och detta gäller även presidenten.

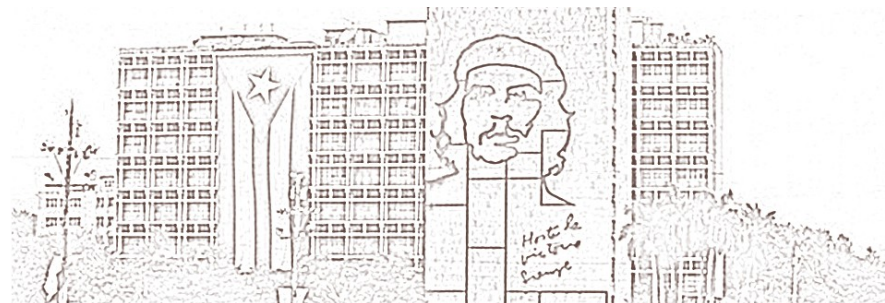
Alla val är frivilliga och hemliga (ingen behöver berätta för någon annan vem de röstat på). Valdeltagandet är oftast över 95%, och andelen blanka röster brukar vara kring 3%. Rösträkningen är helt offentlig. Kubanerna har också möjligheten att avsätta sina folkvalda mitt i mandatperioden (en demokratisk rättighet som de flesta länder saknar), och detta händer också ganska ofta. Man ställer med andra ord höga krav på sina folkvalda.

Finns det politiska fångar på Kuba?

Under våren 2003 fängslades ca 75 kubaner för landsförräderi. De sista frigavs under 2010. I svenska tidningar stod det att de var politiska fångar - journalister, poeter, bibliotekarier, osv, som hade jobbat för frihet och demokrati. I själva verket hade de brutit mot lagar som finns i vartenda land i världen.

USA redovisar öppet en mångmiljonbudget för att betala kubaner som vill bli "dissidenter", dvs jobba för att störta regeringen och det kubanska folkhemmet. (De har också en budget för att sprida en dålig bild av Kuba i omvärlden, särskilt i Europa). Och åklagarsidan hade starka bevis för att de åtalade tagit pengar av USA, då flera kubanska säkerhetsagenter infiltrerat "dissidentrörelsen" för att kartlägga deras kopplingar till USA. Agenterna uppnådde ledande positioner, och hamnade själva på USA:s lönelista.

Vartenda land i världen har lagar som säger att man inte får ta emot pengar av ett annat land för att försöka förändra statsskicket i sitt eget land, eller för att motarbeta sitt lands rätt till självbestämmande. Detta kallas landsförräderi och ger hårda straff i alla länder. De som kallas "politiska fångar" har alltså brutit mot lagar som finns i alla länder.

Vad sägs om Kuba i västvärlden?

Trots Kubas internationellt erkända sociala, ekologiska och solidariska framsteg får vi i Sverige nästan uteslutande höra negativa saker om landet. Man påstår att Kuba är en diktatur för att de inte har partival och kapitalistisk marknadsekonomi. Men demokrati betyder folkmakt, inte att man har ett visst antal partier eller att samhället ska ägas av privata företag. Kuba har ett välutvecklat system för personval, och kubanerna är väldigt engagerade i sin politik, och inte bara när det är val, utan också till vardags. Man diskuterar ständigt vad som kan förbättras och hur man kan lösa samhällets problem. Innan viktiga lagar stiftas har man hundratusentals diskussionsmöten över hela landet, i alla delar av samhället.

Man påstår också att det finns politiska fångar på Kuba, eller att det saknas mänskliga rättigheter. I själva verket är Kuba en förkämpe för mänskliga rättigheter! Men att det sprids lögnen om Kuba är inte alls konstigt, med tanke på att USA ser Kuba som en fiende.

Alla vet att USA ljög rakt ut för att invadera Irak 2003, och den som kan sin historia vet att sådana lögnen är standard. USA har också understött många av världens blodigaste statskupper och diktaturer, inte minst i Latinamerika - det senaste exemplet är militärkuppen i Honduras. Alla känner till övergreppen i USA:s koncentrationsläger i Guantánamo, och tortyrfängelset Abu Ghraib i Irak. Ändå fortsätter våra massmedia att sprida USA:s lögnaktiga anklagelser mot Venezuela och Kuba, och hålla tyst om högerens brott i t ex Honduras och Colombia.

Det verkar inte finnas några krav alls på källkritik när man kritiserar Kuba i svenska media - allt får publiceras så länge det är negativt, även idiotiska lögnen. DN har t ex ett par gånger publicerat påståendet att Pippi Långstrump skulle vara förbjuden litteratur på Kuba. I själva verket är det en av de mest lästa barnböckerna i landet, och finns på nästan varje bibliotek. Man har också påstått att böcker av den hyllade kubanske frihetshjälten José Martí skulle vara förbjudna, men hans böcker är kanske de mest spridda i hela landet. "Experter" har också under femton års tid konstant sagt att den kubanska ekonomin är "körd i botten" och kommer att kollapsa när som helst! I själva verket har Kuba en hög och stadig tillväxt, och välfärden går framåt. Man har t ex lika hög medellivslängd som USA och lägre spädbarnsdödlighet!